

Derfor tror jeg nok ikke, at der er nogen ordfører, der er uenig med mig i, at den her lovændring er en lovændring, hvor barnet skal have førsteprioritet. Derfor vil jeg gerne takke ministeren for fremsættelsen af det her lovforslag.

Formanden:

Fru Karen J. Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

Da Socialdemokraternes ordfører, hr. René Skau Björnsson, ikke kunne være her på det her tidspunkt, skal jeg gerne læse hans tale op:

Regeringens lovforslag er, som flere høringsvar påpeger, et skridt i den rigtige retning. De to dele af lovforslaget er hver for sig udtryk for en helt rigtig beslutning om at styrke fokuset på barnets bedste i anbringelsessager.

Socialdemokraterne støtter derfor lovforslaget, men der er en række punkter, vi skal kigge ekstra på under udvalgsarbejdet.

Vi må nok erkende, at vi aldrig bliver færdige med lovgivning og initiativer på dette område. Der vil altid være brug for at følge området tæt og justere lovgivningen i forhold til de erfaringer, kommunerne høster, og den viden, forskerne frembringer.

Forslaget om ændring af reglerne, så handlekommunen altid er den, der oprindeligt foretog anbringelsen, også selv om forældrene flytter til anden kommune, er som udgangspunkt godt. Det vil forhåbentlig medføre, at anbragte børn ikke ender som kastebolde mellem flere kommunale systemer, hvis deres forældre skifter bopælskommune. Intentionen om styrket kontinuitet og stabilitet i anbringelsesforløbet er helt rigtig. Derfor støtter vi forslaget.

I flere høringsvar peges der på, at der kan være problemer med forslaget. Det er vigtigt, at vi følger virkningerne nøje og griber ind, hvis lovforslaget ikke lever op til intentionerne.

Forslaget om at ophæve 12-års-grænsen for høring af barnet under sagsbehandlingen, så alle børn som udgangspunkt skal høres og inddrages, er et godt forslag. Det vil styrke børnenes rettigheder og forhåbentlig medføre bedre løsninger, fordi barnets synspunkt er blevet inddraget.

I den forbindelse er det meget vigtigt at være opmærksom på de seneste undersøgelser af netop inddragelsen af børnene i sagsbehandlingen. De viser desværre, at nogle kommuner langt fra lever op til forpligtelserne til at høre børnene.

For at styrke børns rettigheder i anbringelsessagerne havde vi gerne set, at lovændringen også medførte, at børn får tilknyttet en talsmand, kontaktperson, der kan fungere som støttepersion under sagsbehandlingen og under den videre opvækst.

Alle andre i anbringelsessager har talsmænd, men de eneste, der ikke har deres egne fortrolige, er børnene. Vi lægger ikke op til, at børnene skal have deres egne advokater. Vi forestiller os, at barnet selv kan være med til at vælge sin talsmand. Det kan være en person, barnet i forvejen har tillid til.

Børnerådet foreslår i sit hørings svar noget tilsvarende. Vi håber meget, at socialministeren vil genoverveje sin negative holdning til forslaget, eller at Folketingets øvrige partier kan samles om en talsmandsmodel, hvor vi får styrket børnenes rettigheder og muligheder for indflydelse på deres anbringelsessag endnu mere, end regeringens lovforslag lægger op til.

Men vi støtter lovforslaget.

Kl. 19.05

Jette Jespersen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi ikke spor i tvivl om, at problematikken vedrørende anbragte børn uden for hjemmet trænger til en opstramning. Men bare at sige, at handlekommunen er lig med hjemkommunen for barnet, mener vi i Dansk Folkeparti ikke er nok. Vi ser gerne, at der i sådanne sager tilknyttes en neutral person, som barnet har tillid til, dog hverken plejefamilie eller forældre.

Går en hjemsendelse galt, må det for enhver pris arrangeres således, at barnet kommer tilbage til plejefamilien igen, hvis barnet ønsker det. Allerhelst ser vi i Dansk Folkeparti, at den nærmeste familie, bedsteforældre, onkler, tanter osv., er første valg ved en tvangsanbringelse. Det vil også medføre, at barnet og forældrene har større mulighed for at holde forbindelsen, og det er derfor en mere rolig tilværelse for barnet eller børnene.

Ministerens forslag taler om ét barn. Men hvad har ministeren tænkt sig, hvis det drejer sig om søskende? Skal de skilles? I Dansk Folkeparti ser vi gerne, at alt gøres for, at dette ikke må ske. Først tages forældrene fra børnene – sådan føler børnene det jo – og hvis de så også skal miste deres søskende, er alle rødder totalt skåret over.

At aldersgrænsen sættes ned, og at den ikke som i dag skal være på 12 år, mener vi i Dansk